

store extraordinaire Bevillinger, som Regjeringen ved Siden heraf forlanger. Der bliver jo fra Aar til Aar af Regjeringen stillet Forslag, saa om den ene, saa om den anden store, kostbare Foranstaltning, og Regjeringen og dens Tilhængere blive ikke trætte af at gjentage, hvor skammeligt det er af Folkethinget, at det vedlivende skyder disse Reformer fra sig. Tænk da en Gang paa, hvad det er, Regjeringen kræver af saadanne extraordinaire Udgifter. Jeg skal ikke tale om den nye store Udgift, som allerede i Aar er kommen ind paa Finantsloven. Som Følge af den Sindsyge-Lov, vi vedtog i Fjor, er der i Aar paa Finantsloven en ny Udgiftspost paa omtrent en halv Million foreløbig, og den vil i Løbet af nogle Aar utvivlsomt stige til henimod det Dobbelte. Men der er Forsvarsforanstaltningerne. Hvad forlanges der ikke til Befæstninger, til Udvikling af Flaaden og til dermed i Forbindelse staaende Hærreform? Saa er der en hel Række civile Reformer: Skolereformen, Retsreformen, Lønningslove, Udgifter til Alderdomsforsorgelse. Dernæst Udgifter til offentlige Arbejder: Udgifter til Jernbaner, hvoraf alene Jernbaneanlægene i og ved Kjøbenhavn ville medføre en Udgift af 10—15 Millioner eller maaske Mere; Frilager; offentlige Bygninger; der er en polyteknisk Lærestalt, et Laboratorium, et mineralogisk Museum, et Kunst- og Malerimuseum, et Nationalmuseum, maaske et nyt Bibliothek, en Parlamentsbygning, et nyt Christiansborg, et nyt Tothus — og Himlen maa vide hvad Mere! Af alt det er der paa Finantsloven i Aar ikke opført noget Andet end 400,000 Kr. til polyteknisk Lærestalt og et Beløb, der kan anslaaes til 5—600,000 Kr., vedrørende Omordningen af Kjøbenhavns Banegaard. Det er Alt, hvad der af disse extraordinaire Foranstaltninger findes paa det foreliggende Budget. Saa kommer dertil yderligere Skatterecornerne. Daa med Hensyn til Toldloven har dette Ministerium jo foreslaaet en Reform, og selv om den nuværende Finantsminister ganske vist ikke er for, at Toldindtægten formindskes, er jeg dog overbevist om, at ogsaa han for sit Vedkommende er fuldstændig paa det Rene med, at 2—3 Millioner Kroner betegner den laveste Pris, for hvilken en Toldreform lader sig kjøbe. Naar vi nu lægge alt dette sammen, ville samtlige de af Regjeringen foreslaaede Foranstaltninger medføre først et Udlæg af et Beløb, der langt overstiger 100 Millioner Kr. og rimeligvis vil blive nærmere 150 Millioner, og endvidere ville de medføre en aarlig Udgift eller et Indtægtstab paa

Budgettet, af Lavt anslaaet 5—6 Mill. Kr., ja naar vi tage Rentetabet med, langt Mere. Dette er det, der staar og venter paa os, naar vi komme ind i normalere politiske Tilstande; med det som Baggrund er det, at Ministeriet kommer og forelægger et Budget, der paa de regelmæssige, jævne, dagligdags Udgifter oven i Kjøbet giver Understud! Jeg siger, at overfor dette Faktum er kun Et af To muligt: Enten er denne Finantslov ikke forelagt i det Diemed, at den skulde blive vedtaget; enten er den forelagt i den fulde Bevidsthed om, at Folkethinget vilde svigte sin Pligt, hvis det ikke strøg Millioner og Millioner ud af den. Eller, hvis dette ikke er Tilfældet, da er dette det letsindigste Budget, som nogeninde er forelagt en dansk Rigsdag.

Dette er den ene Side af Medaillen. Lad os nu se paa den anden Side: det, som Finantsudvalgets Flertal tilbyder. Disse Medsættelser ere større, end jeg for mit Vedkommende anser for nødvendig eller ønskeligt. Men lad os se, hvilket Resultat der fremkommer selv med Flertallets Medsættelser. Samtlige Flertallets Udgiftsmedsættelser hele Finantsloven igjennem, fra § 2 til § 27, andrage, naar jeg trækker de tiltraadte Forhøielser fra, 7,678,000 Kr. Dette er, vel at forstaa, foruden Regtelsen af de yderligere Krav, hvorom Ministrene har stillet Forslag her til 2den Behandling, og det er ligeledes eksklusive Medsættelserne paa de særlige Fonds under Kultusministeriet, som jeg bagefter skal berøre. Med denne Medsættelse af altjaa omtrent 7,700,000 Kr. vil det beregnede Overskud paa Ministeriets Finantslov foreløbig stige til omtrent 9½ Mill. Kr., og naar jeg gaar ud fra, at der paa adskillige Punkter, hvis Afgjørelse er skudt ud til 3die Behandling, vil blive givet noget høiere Bevillinger og fremdeles ydet en Del paa Tillægsbevillingsloven senere i Aarets Løb, antager jeg, at Overskudet for det kommende Finantsaar derefter kan kalkuleres til 8 à 9 Mill. Kr. Dette er ganske vist et betydeligt Overskud, og hvorvidt det kan anses for nødvendigt i ren finantsfiel Henseende at fremkalde saa stort et Overskud, derom kan der naturligvis diskuteres. Jeg for mit Vedkommende har foreslaaet at bevilge mellem 2 og 2½ Mill. Kr. mere; jeg anser ikke saa stort et Overskud for finantsfielt nødvendigt. Derom kan der være forskellige Meninger; men een Ting er klar. Naar man vil danne sig et Begreb om Budgettes Rigelighed og Hundelighed, om Karakteren af den Finantslov, der fremkommer ved disse Medsættelser, saa er det en Selvfølge, at man ikke kan fæste Op-